

Brief aan Lenin

Door *Peter Kropotkin*

- Geschreven: 1920
- Gemoderniseerd: Maarten Vanheeuverswyn, Marxists Internet Archive

Brief aan Lenin

Dmitrov (provincie Moskou), 21 december 1920

Geachte Vladimir Iljitsj,

In de Izvestia en de Pravda is een mededeling geplaatst waarin het besluit van de Sovjetregering bekend wordt gemaakt om sociaal-revolutionaire partijleden van de Savnikov- en Chernovgroepen, witte gardisten van het nationalistisch en tactisch centrum en Wrangel-officieren als gijzelaars vast te zetten, en om, in geval van een (moord)aanslag op de sovjetleiders, deze gijzelaars 'genadeloos uit te roeien'.

Is er werkelijk niemand om u heen om uw kameraden eraan te herinneren en ervan te overtuigen dat dergelijke maatregelen een terugkeer betekenen naar de donkerste periode van de middeleeuwen en de godsdienstoorlogen, en dat ze mensen onwaardig zijn die zich tot taak hebben gesteld een toekomstige maatschappij op communistische grondslag op te bouwen? Wie de toekomst van het communisme hoog acht kan zich niet met zulke maatregelen inlaten.

Is het mogelijk dat niemand heeft uitgelegd wat een gijzelaar eigenlijk is? Een gijzelaar wordt gevangen gezet, niet als straf voor een misdaad hij wordt vastgehouden om de vijand met zijn dood te chanteren. 'Als jullie er een van ons doden, doden wij er een van jullie.' Maar is dit niet hetzelfde als een man iedere ochtend naar het schavot brengen en hem weer terug laten gaan met de woorden: 'Nog even wachten, vandaag niet...'

En begrijpen uw kameraden dan niet dat dit neerkomt op een weer invoeren van middeleeuwse martelingen voor de gijzelaars en hun gezinnen'?

Nu hoop ik niet dat iemand me gaat vertellen dat de mensen in machtsposities ook geen gemakkelijk leven hebben. Tegenwoordig zijn er zelfs koningen die de mogelijkheid van een moordaanslag beschouwen als 'het risico van het vak'.

Revolutionairen durven het aan zich te verdedigen voor een gerecht dat hun leven bedreigt: Louise Michele koos deze weg. Of ze weigeren vervolgd te worden, zoals Malatesta en Voltairine de Cleyre.

Zelfs koningen en pausen hebben zo'n barbaars middel tot zelfverdediging als gijzeling verworpen. Hoe kunnen dan apostels van een nieuw leven, architecten van een nieuwe sociale orde hun toevlucht nemen tot een dergelijk verdedigingsmiddel?

Zal dit niet beschouwd worden als een teken dat u uw communistisch experiment als mislukt beschouwt en u niet het u zo dierbare systeem tracht te redden maar alleen uzelf?

Beseffen uw kameraden niet dat u, als communisten (ondanks de fouten die ge hebt begaan) werkt voor de toekomst? En dat u daarom in geen geval uw werk mag bezoedelen met daden die zo dicht bij primitieve terreur staan? U moet weten dat juist dit soort daden van revolutionairen in het verleden de nieuwe communistische inspanningen zo bemoeilijken.

Ik geloof dat voor uw bestwil de toekomst van het communisme kostbaarder is dan uw eigen leven; en de gedachte aan deze toekomst moet u ertoe brengen dergelijke maatregelen te verwerpen.

Met al haar ernstige tekortkomingen die ik, zoals u weet, wel degelijk zie, heeft de Oktoberrevolutie een enorme vooruitgang gebracht. Daarmee is bewezen dat een sociale revolutie niet onmogelijk is, zoals men in West-Europa begon te denken. Met al zijn gebreken, brengt de Revolutie vooruitgang in de richting van gelijkheid. en pogingen om tot het verleden terug te keren zullen dat niet kunnen aantasten. Waarom dan de revolutie op een weg drijven die naar haar ondergang leidt, in de eerste plaats door gebreken die helemaal niet inherent zijn aan socialisme of communisme, maar die een typisch overblijfsel zijn van de oude orde en van manipulatie van een onbepaalde, allesverslindende autoriteit?

P. Kropotkin.

From:

<https://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://anarchisme.nl/namespace/brief_aan_lenin?rev=1557231172

Last update: **16/10/19 09:41**